

Ruim zeshonderd blonde d'Aquitaines telt de veestapel van Mark en Anneke Muskens uit Heesbeen. Karakter en maat zijn twee belangrijke fokkerijenmerken naast geboortegemak. 'Met zoveel dieren wil je niet bij elke kalving hoeven helpen. Werk hebben we al genoeg.'

Mark en Anneke Muskens: 'We hebben moeten leren om kalm te blijven'

Ze vallen op in het straatbeeld, de blonde d'Aquitaines van Mark (39) en Anneke (39) Muskens uit Heesbeen. De intensiteit van het blondevee loopt op naarmate de ruime stallen van 'Les Belles Blondes' in de verte opdoemen. 'Precies 621 zijn het er nu', zegt Anneke Muskens. Met de computer maakt ze de balans op van de veestapel.

Sinds de overname van het bedrijf van haar ouders Frans en Antoinette Nounens neemt zij de administratie voor haar rekening.

Na het overlijden van Annekes broer Frank hadden zij en haar man Mark de mogelijkheid om wel of niet met het blondebedrijf door te gaan. 'Van een paprikabedrijf naar een blondfokkerij was best een grote overgang', verwijst Mark Muskens naar die periode. 'We waren al wel agrariërs, maar dit is toch anders. Het grootste verschil met paprika's

is dat blondes ook bewegen. Als ik een paprika wil pakken, dan heb ik die al voor ik daarover denk. Je hebt meteen resultaat. Dit is levend spul. Als je een blonde wilt vangen, dan heb je hem nog niet meteen. Ik heb wel moeten leren om kalm te blijven.'

Temperament getemperd

Elk jaar kalven gemiddeld tweehonderd fokkoeien op 'Les Belles Blondes'. 'Een goede koe is een koe die goed fokt en elk jaar kalft', omschrijft Mark Muskens een belangrijk doel. 'Selecteren doen we op karakter en op maat. Een kleine gestalte of een slecht karakter staat gelijk aan afvoeren. Veel dieren met een slecht karakter heb ik niet, maar het is met koeien net als met mensen: het is niet zo dat ze er niet tussen zitten.'

De gecertificeerde scharrelmesterij van tweehonderd stieren bovenop het ver-

loop in de eigengefokte veestapel is één deel van het bedrijf. Daarnaast staat dit fokbedrijf ook te boek als leverancier van blondegenetica. In het kader van verkoop van fokproducten noemt Muskens het karakter uitermate belangrijk. 'Verkoop voor de fokkerij brengt een paar honderd euro meer op dan verkoop voor de slagerij. Wees maar zeker, één keer een dier verkopen is makkelijker dan de tweede keer. Karakter, daar ben ik erg secuur op.'

Met de reputatie van het bedrijf wil de fokker niet spelen. Hij toont een box in de stal waar een perfect gelijnde, goed bevelesde blondestier zijn kop laag inrekt. 'Hij is zo verschrikkelijk zenuwachtig. Hoe mooi hij ook is, ik mest die stier gewoon af, klaar.'

Bij de selectie van dekstieren neemt Muskens de kenmerken karakter en

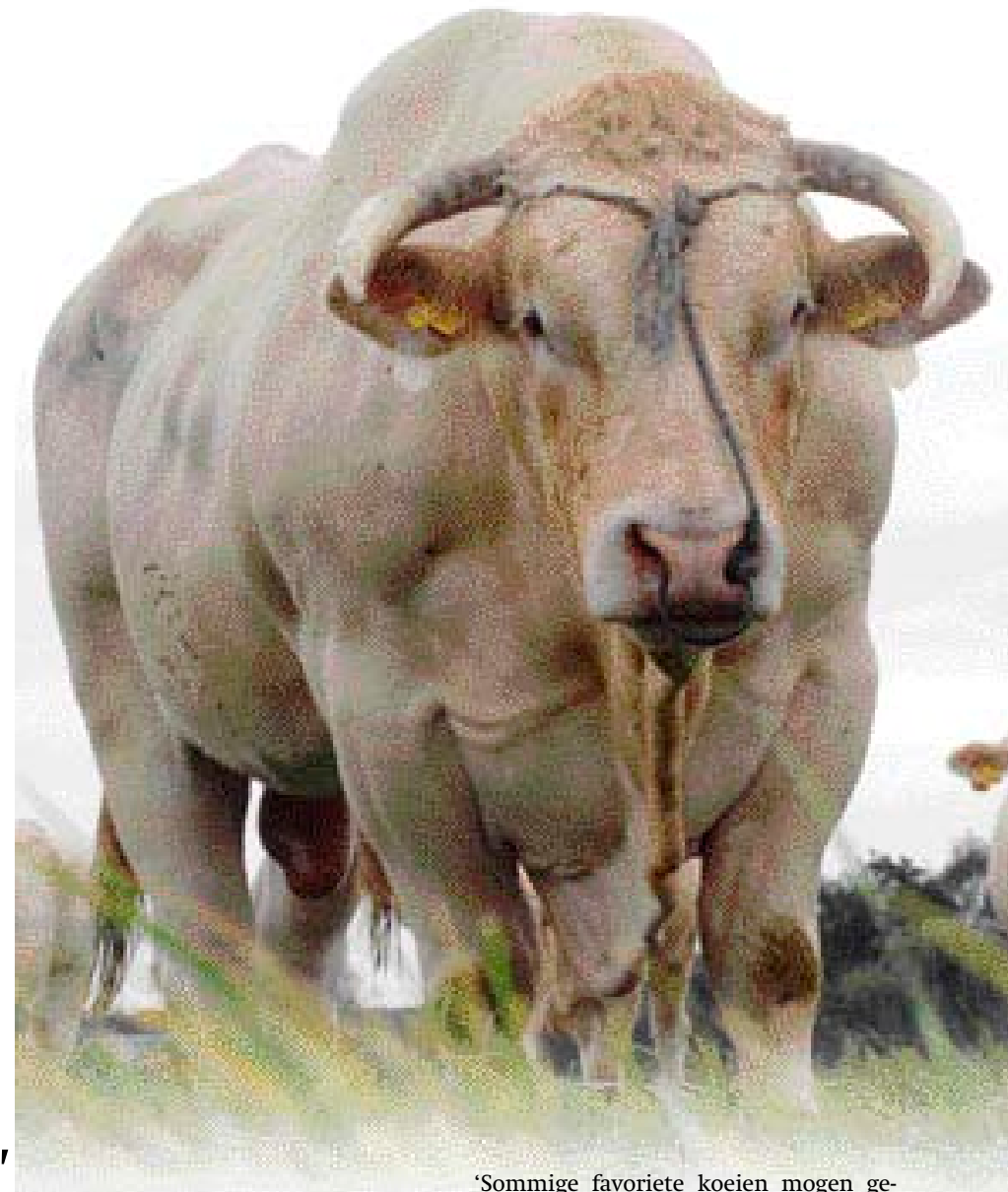
Robinson, geliefd om zijn uniforme fokkerij

maat zelf ook mee. 'Soms werken we met een oudere dekstier uit Frankrijk. Dan kijk je naar de stier en zijn nakomelingen en dan weet je genoeg. Jongere stieren zetten we eerst beperkt in.' Behalve op maat, lengte, breedte, voldoende vleesaanzet en een gepaste finesse let Mark goed op het geboortegemak. 'Met zoveel dieren wil je niet bij elke kalving hoeven helpen. Werk hebben we al genoeg.'

Toch mag het geboortegemak niet ten koste van de vleeskenmerken gaan. 'Ik wil geen afkalfproblemen, maar ik wil tegelijkertijd vriend blijven met de slager.' Daarom fokt Muskens richting het mixtetype door afwisselend stieren van het fok- en vleestype te kruisen. Af en toe komen er ook Franse ki-stieren aan te pas. 'De pinken durf ik in de winter wel vaker met ki-stieren te insemineren om wat ander bloed te krijgen. Dat houdt het een beetje spannend.'

Gemiddeld zeven jaar

Het bedrijf telt naast 200 hectare grasland nog twee hectare mais. De fokkoeien lopen naargelang hun drachtstadium of de leeftijd van hun zoogkalveren in

Mark Muskens: 'Het grootste verschil is dat blondes ook bewegen'

Van paprika's naar blondes

groepen op verschillende percelen, al dan niet vergezeld van een stier. 'Ik probeer de kalvingen toch zo veel mogelijk gespreid te houden voor een constante vleesafzet. Bij een afkalfpiek heb je ook veel meer plaats nodig.'

In de weideperiode maakt Muskens dagelijks een rondje met de fourwheeldrive tussen het vee. Vaars- en stierkalveren lopen tijdens de zoogperiode bij elkaar en worden na afloop gescheiden opgefokt. 'Met 190 kalvingen moeten elk jaar evenveel dieren verdwijnen uit de fokveestapel', legt Muskens uit. Behalve 95

Fokproducten van de favoriete fokstier Robinson (v. Mikado)

tot 100 afmeststiertjes betekent dat ook een fors verloop aan de vrouwelijke kant. Bij de eerstekalfdieren selecteert de fokker streng. Daarnaast verkoopt hij elk jaar verschillende fokvarzen naar andere bedrijven. Afgelopen jaar waren dat er twintig. Naamsbekendheid kreeg het bedrijf in de loop der jaren door deelname aan de nationale keuring. Unique, een dochter van Minos uit Habanita, is een van de recentste successen. 'Dat is de enige show waar we aan deelnemen. Voor keuringen moet je de dieren handmak maken en daar gaat toch wel wat tijd inzitten.'

De gemiddelde leeftijd van de fokkoeien op 'Les Belles Blondes' ligt op zeven jaar.

'Sommige favoriete koeien mogen gerust ouder worden, maar ik probeer het leeuwendeel toch voor een leeftijd van tien jaar af te voeren. Koeien die te oud zijn krijg je moeilijk in een goede vleesconditie.'

Enkel aan het eind van de rit, wanneer ze worden afgemest, voert hij de koeien hard. Doorgaans krijgen ze een armere voeding, gericht op een optimale conditie. Mais, hooi en wat voordroogkuil zijn de belangrijkste voedermiddelen in de winterperiode. In het weideseizoen is er alleen gras. 'Dan heb je zelden afkalfproblemen. Die heb je het vaakst in de winter, aan het eind van de opstalperiode: je voert ze te hard, het kalf groeit te hard en dan hebben ze last met het kalven.' Mark Muskens heeft na zijn paprika's een mooie uitdaging gevonden in de blondfokkerij. Terwijl hij met wat rundveebrok in de hand geduldig zijn vee lokt, besluit hij glimlachend: 'Blondes? Die groeien bijna van lucht.'

Annelies Debergh